פלורה רעננה | ענבל כהן חמו

במיצב *"פלורה רעננה"* יצרה האמנית ענבל כהן חמו מעין חדר פלאות הנע בין תצוגת אמנות לתצוגות המוכרות לנו ממוזיאוני טבע. פְלוֹרָה (בלטינית: Flora) היא אוסף כל מיני צמחי הבר שנמצאים בחבל ארץ מוגדר ומסוים. כהן חמו מציגה לנו מעין אינדקס של צמחיית העיר שלה - רעננה. על השולחנות הצרים מוצגים אובייקטים יצוקים משרף אפוקסי, בתוכם כלואים פרחים וצמחים (צמחי בר וגינה) אותם קטפה האמנית בחצרות עירה. אלה נראים כמאובנים חיים - חנוטים לעד בקפסולות שקופות של זיכרון.

האובייקטים, גופים גיאומטריים שקופים, מונחים על שולחנות תצוגה או מזדקרים מתוך מוטות דמויי גבעול. הצמחים שנלכדו בתוכם מופיעים בשלבים שונים של מחזור חייהם - מזרע וניצן, דרך פריחה מלאה ועד קמילה, במגוון עשיר של צורות ומרקמים. השרף משמר את הצמח אך גם מכלה אותו, משנה את צבעו ולעיתים פוגע במרקמו. פעולת היציקה אם כן, היא אקט של שימור מהול באלימות - ניסיון להנציח את החי דרך פעולה שהופכת אותו לדומם.

על קירות החדר תלויות סריקות והדפסי לומן - מעין פוטוגרמות המופקות באור שמש ישיר על נייר צילום. האור צורב את דימויי הצמחים ומשאיר על הנייר את עקבותיהם, אך הגבעול או העלה עצמו נפגע ומתכלה כתוצאה מהתהליך. "באופני יציקה וצילום שונים" כותבת כהן חמו, "אני מחפשת את רגע ההתלכדות של האירועים - הטבע והתרבות, היופי והכיליון."

הפרחים, שקסמו לדורות בעבר, ממשיכים לרתק גם היום. בעבודותיה של ענבל כהן חמו, הם נושאים משמעויות תרבותיות מרובדות, מהדהדים את מגדירי הצמחים אך גם את מסורת ציורי הואניטאס, בהם היופי הפורח של הטבע מהדהד את נוכחותו הבלתי נמנעת של הסוף. ביצירתה, הזמן עובר שימור, הקפאה ולעיתים גם עיוות. המפגש בין אורגני למלאכותי מייצר תמהיל חושני אך מטריד, המציע התבוננות חדשה על הקשר בין תרבות לטבע, בין יופי לשבריריות.

זהו טבע דומם חי - נבול, אך גם רענן. הצבה שאינה רק מזכירה את המוות, אלא גם מבקשת להרגיש את החיים: על זמניותם, פגיעותם וחושניותם.

מיכל שכנאי, יולי 2025

Flora Ra'anana | Inbal Cohen Hamo

In the installation *"Flora Ra'anana"*, artist Inbal Cohen Hamo creates a kind of cabinet of curiosities that oscillates between an art display and natural history museum exhibits. *Flora* (from Latin: Flora) refers to the collection of all wild plant species found in a defined geographic region. Cohen Hamo presents an index of the plant life in her city - Ra'anana.
On narrow tables are displayed objects cast in epoxy resin, encasing flowers and plants (both wild and garden species) collected by the artist from her city's gardens and yards. They appear as living fossils - eternally embalmed in transparent capsules of memory.

The objects - transparent geometric bodies - are either placed on display tables or rise from stalk-like rods. The plants trapped inside them are shown at various stages of their life cycle - from seed and bud, to full bloom and eventual decay - offering a rich variety of forms and textures. The resin preserves the plant but also consumes it, altering its color and sometimes damaging its texture. The act of casting is thus one of preservation mixed with violence - a gesture that freezes life by turning it intoStill Life.

On the room's walls hang scans and lumen prints - photogram-like images created by direct sunlight exposure on photographic paper. The light scorches the plant's image, leaving behind its trace, while the stem or leaf itself is damaged and disintegrates in the process. "Through different casting and photographic techniques," writes Cohen Hamo, "I search for the moment of convergence - between nature and culture, beauty and decay."

Flowers, which have fascinated generations in the past, continue to captivate today. In Cohen Hamo's works, they carry layered cultural meanings, echoing both botanical guides and the Vanitas painting tradition, in which nature's blooming beauty evokes the inevitable presence of its decay . In her work, time undergoes preservation, freezing - and sometimes distortion. The encounter between organic and artificial materials creates a sensual yet unsettling blend, offering a new perspective on the relationship between culture and nature, between beauty and fragility.
This is a *living still life* - wilted, but also fresh. A display that not only reminds us of death, but also seeks to feel life itself: its timelessness, vulnerability, and sensuality.

Michal Shachnai, July 2025

فلورا رعنانا | عنبال كوهين حمو

في المعروضة الفنية "فلورا رعنانا" تبتكر الفنانة عنبال كوهين حمو نوعًا من غرفة العجائب التي تتأرجح بين عرض فني وعروض مألوفة من متاحف الطبيعة. *فلورا* (باللاتينية Flora:) تشير إلى مجموعة النباتات البرية في منطقة جغرافية محددة.

تقدّم كوهين حمو فهرسا تقريبيا لنباتات مدينتها -رعنانا. على الطاولات الضيقة تُعرض قوالب محترقة من مادة راتنج الإيبوكسي، تحتوي في داخلها زهورًا ونباتات (برية ومنزلية) قامت الفنانة بقطفها من ساحات مدينتها. تبدو هذه الأجسام كأحفوريات حية—— محفوظة إلى الأبد داخل كبسولات شفافة من الذاكرة.

الأجسام المعروضة، وهي هياكل هندسية شفافة، وضعت على طاولات عرض أو تبرز كقضبان تشبه السيقان. النباتات المحبوسة داخلها تظهر في مراحل مختلفة من دورة حياتها——من بذرة وبرعم، إلى تفتح كامل ثم ذبول——بأشكال وملمس متنوع وغني. الراتنج يحفظ النبات لكنه أيضًا يستهلكه، يغيّر لونه وأحيانًا يُتلف ملمسه. عملية الصبّ هي إذًا فعل من الحفظ المخلوط بالعنف——محاولة لتخليد الحياة عبر تحويلها الى سكون.

على جدران الغرفة، علقت منسوخات ومطبوعات لومن——صور شبيهة بالفوتوغرام، تُنتج بتعريض مباشر لأشعة الشمس على ورق فوتوغرافي. الضوء يحرق صورة النبات ويترك أثره على الورق، لكن الساق أو الورقة ذاتها تتضرر وتتلاشى نتيجة العملية. "من خلال "تقنيات مختلفة في الصبّ والتصوير"، تكتب كوهين حمو، "أبحث عن لحظة التقاء الأحداث——الطبيعة والثقافة، الجمال والزوال".

الزهور، التي سحرت أجيالًا في الماضي، لا تزال تأسر الأنظار حتى اليوم. في أعمال عنبال كوهين حمو، تحمل معانٍ ثقافية متعدّدة الطبقات، وتردد صدى دلائل النباتات ولكن أيضًا تقليد لوحات *الفانيتاس*، حيث يعكس الجمال المتفتح للطبيعة، حضور النهاية الحتمي.
في عملها، يمر الزمن بعملية حفظ، تجميد، وأحيانًا تشويه. اللقاء بين العضوي والصناعي يُنتج مزيجًا حسيًا لكنه مقلق، ويقترح نظرة جديدة للعلاقة بين الثقافة والطبيعة، بين الجمال والهشاشة.
إنها طبيعة صامتة حيّة – ذابلة، لكنها أيضًا منعشة. عرض لا يذكّرنا فقط بالموت، بل يسعى أيضًا إلى دفعنا للإحساس بالحياة: بخروجها من الزمن، وبقابليتها للانكسار، وأيضا بحسيّتها.

ميخايل شخناي، تموز 2025